

ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΑΛΓΕΒΡΑ II-ΦΥΛΛΑΔΙΟ 4

Η ΕΥΚΛΕΙΔΕΙΑ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ $\mathbb{R}^n$

Ορισμός: Μία απεικόνιση $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ που ικανοποιεί τη σχέση

$$d(f(x), f(y)) = d(x, y), \quad \forall x, y \in \mathbb{R}^n,$$

λέγεται **ισομετρία** του $\mathbb{R}^n$.

Στερεά κίνηση του $\mathbb{R}^n$ είναι μία ισομετρία επί του $\mathbb{R}^n$.

Στη συνέχεια να αποδείξετε ότι :

1. Μία ισομετρία f του $\mathbb{R}^n$ είναι απεικόνιση 1-1.
2. Η απεικόνιση μεταφορά $\tau_a: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n; x \rightarrow \tau_a(x) = x + a$, είναι ισομετρία.
3. Η σύνθεση δύο ισομετριών του $\mathbb{R}^n$ είναι ισομετρία του $\mathbb{R}^n$.
4. Αν η απεικόνιση f είναι ισομετρία επί του $\mathbb{R}^n$, τότε ορίζεται η αντίστροφη απεικόνιση f^{-1} και είναι επίσης ισομετρία επί του $\mathbb{R}^n$.
5. Το σύνολο $E(n)$ των ισομετριών επί του $\mathbb{R}^n$ αποτελεί ομάδα ως προς τη σύνθεση απεικονίσεων (**Ευκλείδεια ομάδα** του $\mathbb{R}^n$).
6. Κάθε ισομετρία $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ με $f(0) = 0$, είναι ορθογώνιος μετασχηματισμός.
7. Αν $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ είναι ισομετρία του $\mathbb{R}^n$ να αποδείξετε ότι υπάρχουν μοναδικές απεικονίσεις
  - $\tau: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ (μεταφορά)
  - $\sigma: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ (ορθογώνιος μετασχηματισμός)έτσι ώστε να ισχύει : $f = \tau \circ \sigma$.

Η ΕΥΚΛΕΙΔΕΙΑ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ $\mathbb{R}^n$ (Απαντήσεις Φυλλάδιο 4)

- Έστω $f(x) = f(y)$. Τότε $d(f(x), f(y)) = 0 \Rightarrow d(x, y) = 0 \Rightarrow x = y$.
- $d(\tau_a(x), \tau_a(y)) = d(x+a, y+a) = \|x+a - y-a\| = \|x-y\| = d(x, y)$.
- Αν f, g είναι συμβριές του $\mathbb{R}^n$, τότε ορίζεται η σύνθετη τυχών $f \circ g : \mathbb{R}^n \longrightarrow \mathbb{R}^n$ και λεχύνεται για κάθε $x, y \in \mathbb{R}^n$, ότι:

$$d((f \circ g)(x), (f \circ g)(y)) = d(f(g(x)), f(g(y))) = d(g(x), g(y)) \quad [\text{αφού } f \text{ συμβρίει } x] \\ = d(x, y) \quad [\text{αφού } g \text{ συμβρίει } x]$$
 Από την $f \circ g$ είναι συμβριές.
- Η f είναι 1-1 και είναι ορίζεται η $f^{-1} : \mathbb{R}^n \longrightarrow \mathbb{R}^n$ και λεχύνεται ότι $f^{-1} \circ f = id_{\mathbb{R}^n}$. Επίσημη λεχύνεται:

$$d(f^{-1}(f(x)), f^{-1}(f(y))) = d(f^{-1} \circ f(x), f^{-1} \circ f(y)) \quad [\text{αφού } f^{-1} \circ f = id_{\mathbb{R}^n}] \\ = d(x, y) \\ = d(f(x), f(y)) \quad [\text{αφού } f \text{ συμβρίει } x].$$
 Η f^{-1} είναι επίσημη, αφού για κάθε $x \in \mathbb{R}^n$ λεχύνεται: $f^{-1}(f(x)) = x$.
- Σύμφωνα με το (3) η σύνθετη απεικόνιση είναι επιπτερική πράξη επί του $E(n)$, τον ικανοποιεί την προστατευτική ιδιότητα.
 Το αντίστροφο στοιχείο της πράξης αυτής είναι η ταυτόκορικη απεικόνιση $id_{\mathbb{R}^n} : \mathbb{R}^n \longrightarrow \mathbb{R}^n : x \mapsto id_{\mathbb{R}^n}(x) = x$, και ονομάζεται στο σύνορο $E(n)$, αφού
  $d(id_{\mathbb{R}^n}(x), id_{\mathbb{R}^n}(y)) = d(x, y)$, για κάθε $x, y \in \mathbb{R}^n$.
 Άσχη της (4) για κάθε $f \in E(n)$, λεχύνεται ότι $f^{-1} \in E(n)$.
- Κατ' αρχήν λεχύνεται ότι: $\|f(x)\| = \|x\|$, για κάθε $x \in \mathbb{R}^n$. (1).
 Πιέσθηκε, $\|f(x)\| = d(f(x), 0) = d(G(x), f(0)) = d(x, 0) = \|x\|$.
 Επίσημη επομένη για κάθε $x, y \in \mathbb{R}^n$:

$$d(f(x), f(y)) = d(x, y) \Leftrightarrow \|f(x) - f(y)\| = \|x - y\| \Leftrightarrow \|f(x) - f(y)\|^2 = \|x - y\|^2 \\ \Leftrightarrow \langle f(x) - f(y), f(x) - f(y) \rangle = \langle x - y, x - y \rangle \\ \Leftrightarrow \langle f(x), f(x) \rangle - 2\langle f(x), f(y) \rangle + \langle f(y), f(y) \rangle = \langle x, x \rangle - 2\langle x, y \rangle + \langle y, y \rangle \\ \Leftrightarrow \|f(x)\|^2 - 2\langle f(x), f(y) \rangle + \|f(y)\|^2 = \|x\|^2 - 2\langle x, y \rangle + \|y\|^2 \\ \Leftrightarrow \langle f(x), f(y) \rangle = \langle x, y \rangle. \quad (2)$$

Αναλύεται να εποδιδούνται ότι οι f είναι γραμμική απεικόνιση.

Συγκαταρτίζεται ότι οι γραμμικές βάσεις $\{e_1, e_2, \dots, e_n\}$ του $\mathbb{R}^n$

τιμάνται $\langle e_i, e_j \rangle = \delta_{ij}$, δηλαδή.

Τότε και το σύνορχο $\{f(e_1), f(e_2), \dots, f(e_n)\}$ αποτελεί ορθοκανονικό διάνομο του $\mathbb{R}^n$, αφού $\langle f(e_i), f(e_j) \rangle \stackrel{(2)}{=} \langle e_i, e_j \rangle = \delta_{ij}$.

Αν $x = \sum_{i=1}^n x_i e_i \in \mathbb{R}^n$, τότε $x_i = \langle x, e_i \rangle$, $i=1, 2, \dots, n$

Υποθέτουμε ότι $f(x) = \sum_{i=1}^n \gamma_i f(e_i)$, ως ηφαντή διάνομη $\{f(e_1), \dots, f(e_n)\}$.

Τότε $\gamma_i = \langle f(x), f(e_i) \rangle = \langle x, e_i \rangle = x_i$, οπότε θα είναι:

$$f(x) = \sum_{i=1}^n x_i f(e_i). \quad (3)$$

Αν $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$, $x = \sum_{i=1}^n x_i e_i$, $y = \sum_{i=1}^n y_i e_i \in \mathbb{R}^n$, τότε

$$\alpha x + \beta y = \sum_{i=1}^n (\alpha x_i + \beta y_i) e_i, \text{ οπότε } \theta x \text{ εχουμε, λόγω (3),}$$

$$\begin{aligned} f(\alpha x + \beta y) &= \sum_{i=1}^n (\alpha x_i + \beta y_i) f(e_i) \\ &= \alpha \sum_{i=1}^n x_i f(e_i) + \beta \sum_{i=1}^n y_i f(e_i) \\ &= \alpha f(x) + \beta f(y). \end{aligned}$$

Άρα για να είναι γραμμικός, οπότε πάτημα υπό (2) είναι ορθογώνιος βετασχηματικός.

7. Θεωρούμε τη μεταφορά $\tau: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n: x \mapsto \tau(x) := f(0) + x$, που είναι ισομετρική στο $\mathbb{R}^n$, οπότε τη αντεικόνιση $\tau^{-1}: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n: x \mapsto \tau^{-1}(x) = -f(0) + x$ είναι ισομετρική. Επομένως και τη σύνθεση $\tau^{-1} \circ f$ είναι ισομετρική στο $\mathbb{R}^n$. Επιγινόντας το χάραξα: $(\tau^{-1} \circ f)(0) = \tau^{-1}(f(0)) = -f(0) + f(0) = 0$, οπότε από υπό (6)

επιλέγοντας το χάραξα: $\tau^{-1}(f(0)) = \tau^{-1}(f(0)) = \sigma(0) = \sigma(0)$, οπότε η σύνθεση $\tau^{-1} \circ f$ είναι ορθογώνιος βετασχηματικός, έστω $\sigma = \tau^{-1} \circ f$, οπότε θα είναι $f = \tau \circ \sigma$.

Μονοδιαλόγος για τ, σ

Έστω ότι $f = \tau \circ \sigma = \tau' \circ \sigma'$
 $\tau \circ \sigma = \tau^{-1} \circ \tau' \circ \sigma' = \sigma$ και $(\tau^{-1} \circ \tau' \circ \sigma')(0) = \sigma(0) \Rightarrow (\tau^{-1} \circ \tau')(0) = \sigma(0)$

$$\Rightarrow (\tau^{-1} \circ \tau')(0) = 0$$

$\Rightarrow \tau^{-1} \circ \tau' = \text{id}_{\mathbb{R}^n}$ [όσοι $\tau^{-1} \circ \tau'$ είναι μεταφορά με $\tau^{-1} \circ \tau'(0) = 0$]

$$\Rightarrow \tau = \tau'$$

$$\text{Άντοντος } \tau \circ \sigma = \tau' \circ \sigma' \text{ και } \tau = \tau' \Rightarrow \tau \circ \sigma = \tau' \circ \sigma'$$

$$\Rightarrow \tau^{-1} \circ (\tau \circ \sigma) = \tau^{-1} \circ (\tau' \circ \sigma') \Rightarrow (\tau^{-1} \circ \tau) \circ \sigma = (\tau^{-1} \circ \tau') \circ \sigma'$$

$$\Rightarrow \sigma = \sigma'.$$